

РЕШЕНИЕ

№ 2780

гр. [*****], 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА СТ. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20231110121318 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава Осемнадесета, раздел I, чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от Е. Д. М., с която е предявен иск с правно основание чл. 2в ЗОДОВ срещу [*****], за сумата от 20 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, поради причинени болки и страдания, както и в следствие унизително отношение от страна на лице, осъществяващо служебната си дейност при ответника по време на проведено открито съдебно заседание на 13.04.2023 г. в сградата на ОС – гр. [*****]. Претендира се и законната лихва от датата на увреждането /13.04.2023 г./ до окончателното изплащане.

Ищецът твърди, че на 13.04.2023 г., в проведеното открито съдебно заседание по гр. д. № 525/2021 г. по описа на [*****], в качеството си на ищец по същото е бил държан по разпореждане на съдията три часа с белезници на краката, в следствие на което са били нарушени правата му, конкретно посочени в исковата молба, в т.ч. съдът е допуснал нарушение на правото на ЕС. Твърди, че в резултат на нарушаването на правата му, гарантирани от правото на ЕС, е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания, унижение, отчаяние, страх и чувство за безнадеждност, безизходица и безпомощност, като оценява същите на 20 000 лв., която сума претендира от ответника, ведно с лихва за забава от 13.04.2023 г. до окончателното плащане.

Ответникът, в срока за отговор, оспорва иска. Признава, че на 13.04.2023 г. е проведено открито съдебно заседание по гр. дело № 525/2021 г. по описа на СОС, в което Е. М. е имал качеството на ищец, но оспорва същият да е бил с белезници по време на съдебното заседание. Излага доводи, че решението за поставяне на белезници е в прерогатив на съда единствено по време на съдебното заседание, което в случая е протекло в рамките на не повече от минута, за който часови диапазон евентуално можело да се носи отговорност. Въпреки че се поддържа белезници да не са били поставени на ищеца по време на заседанието, в отговора е посочено, че използването на белезници би могло да бъде оправдано предвид криминалното му минало, личността му, фактът, че е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за тежко престъпление, както и че е имал предходни прояви на агресия в съдебна зала и

склонност да negliжира обществения ред. Същевременно се посочва, че мерките за ограничаването на личността, в случаите, в които са наложени при спазване принципите на законоустановеност, хуманност и пропорционалност, са с цел охрана на самото лице от прояви на спонтанност, които биха били също толкова опасни за самия него, както и за околните. Моли искът да бъде отхвърлен и претендира разноски, в т.ч. и възнаграждение за процесуално представителство.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, намира за установено следното:

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК с доклада по делото съдът е отделил за безспорно и ненуждаещо се от доказване е обстоятелството, че на 13.04.2023 г. в [*****] е било проведено открито съдебно заседание по гр.д. № 525/2021 г. по описа на ОС- [*****], на което ищецът в настоящото производство в качеството си на ищец по същото се е явил лично.

В разглеждания случай от събраните доказателства и по-конкретно от съставения за съдебното заседание протокол, ползващ се с обвързваща съда доказателствена сила, доколкото се касае за официален удостоверителен документ, съдът приема, че в откритото съдебно заседание на 13.04.2023 г. по посоченото гражданско дело ищецът Е. Д. М. се е явил лично и с процесуалния си представител по същото [*****]. Ищецът е поискал от съда да прекъсне съдебното заседание за 10 минути, за да се запознае с материалите по делото, след което е даден ход на производството. Г-н М. е заявил искане по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК за допускане намаляване на размера на предявения иск за обезщетение за неимуществени вреди и делото да бъде изпратено на компетентния според размера на цената на иска съд, а именно на СРС. С определение, постановено в откритото съдебно заседание, съдът е допуснал изменение на размера на предявения иск, прекратил е производството пред себе си и е изпратил делото за продължаване на съдопроизводствените действия на СРС. В това заседание не са извършени други процесуални действия.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля Е. П.. Свидетелят е заявил, че е ходил на много дела, по които страна е бил ищецът, но не си спомня конкретно заседание по дело в ОС- [*****], нито свърза с конкретно събитие датата 13.04.2023 г. Има най – ярък спомен от заседание пред състав на ВКС, тъй като тогава е имало скандали. Споделя, че му е известно, че ищецът е подал хиляди жалби и иски молби, заведени за това, че се е случвало да бъде държан с белезници в съдебно заседание. Споделя, че ищецът, явявайки се пред съд прави искане да му бъдат свалени белезниците, но служителите на ГД „Охрана“ при Министерство на правосъдието показвали някаква заповед и дори съдът да разпорежи да му бъдат махнати, служителите показвали някакво писмо и започвали спорове. Подчертава, че ищецът винаги правел искане да се запише в протокола, ако е оставен с белезници, тъй като предявявал жалби срещу институциите на това основание.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 2в ЗОДОВ в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване, че на 13.04.2023 г., в проведено открито съдебно заседание по гр. дело № 525/2021 г. по описа на [*****], в качеството си на ищец, е бил държан по разпореждане на съдията три часа с белезници на краката, с което са нарушени гарантирани от правото на ЕС негови лични права, както и че в причинна връзка с това е претърпял посочените в исковата молба неимуществени вреди.

В тежест на ответника е да докаже своите възражения и фактите, на които основава изгодни за себе си последици.

В случая от събраните по делото доказателства не се установява при

провеждането на откритото съдебно заседание на 13.04.2023 г. по гр.д. № 525/2021 г. по описа на ОС – [*****] да е допуснато визираното в исковата молба съществено нарушение на правото на ЕС, с което на ищеца да са причинени неимуществени вреди. Съгласно чл. 152 ГПК протоколът от заседанието е доказателство за извършените в съдебното заседание съдопроизводствени действия. Неудостоверените в протокола действия се смятат за неизвършени. Ето защо и доколкото от съдържанието на протокола от съдебното заседание (а и от останалите доказателства, събрани в производството) не се установяват твърденията на ищеца, изложени в исковата молба, то и следва да се заключи, че не е доказана главната предпоставка на предявения иск, а именно твърдяното нарушение. Същият, като неоснователен, следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

Разноски за производството се следват само на ответника на основание чл. 78, ал. 3, вр. ал. 8 ГПК, доколкото е заявено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът е депозирал отговор на исковата молба, но негов представител не се е явил в проведеното по делото открито съдебно заседание. Ето защо и съдът на основание чл. 25, ал. 1 НЗПП определя юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. Д. М., ЕГН [*****], с посочен по делото адрес: гр. [*****], [*****] срещу [*****], ЕИК [*****], с адрес: гр. [*****], [*****] иск с правно основание чл. 2в ЗОДОВ за сумата 20 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди (болки и страдания) в резултат от проявено спрямо ищеца унижително отношение от страна на председателя на съдебния състав по време на проведено открито съдебно заседание по гр.д. № 525/2021 г. по описа на ОС - [*****] на 13.04.2023 г.

ОСЪЖДА Е. Д. М., ЕГН [*****], с посочен по делото адрес: гр. [*****], [*****], да заплати на основание чл. 78, ал. 3, вр. ал. 8 ГПК, вр. 1л. 25, ал. 1 НЗПП на [*****], ЕИК [*****], с адрес: гр. [*****], [*****] сумата 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното производство.

Решението е постановено при участието на Прокуратурата на Република България по реда на чл. 10, ал. 1 ЗОДОВ.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от решението и на ПРБ.

Съдия при Софийски районен съд: _____